

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quomodo sepulchri Christi memoriam impii, puluere ac sordibus
adaggeratis tollere studuerunt, Veneris quoque sacrario ibidem extracto.
Cap. XXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

illustrari debere, vt omnibus eximius & veneratione dignus videretur. Idcirco mandauit in eo statim templum construere: neque istud opus aggredi absq; pulsu diuino, imò vero ipso seruatoris spiritu incitatus, in animum induxit.

Quomodo sepulchri Christi memoriam impii, puluere ac sordibus adaggeratis tollere studuerunt, Veneris quoque sacrario ibidem extracto.

CAP. XXV.

Olim enim viri impii, imò vero istorum subsidio vniuersum dæmonum genus, omni studio incubuit, vt illud diuinum immortalitatis monumentum tenebris obrueret obliuioneq; penitus deleret. Ad quod quidem Angelus è cælo delapsus, luminis claritate refulgens, non solum lapidem reuoluebat ab illis, quorum animi instar lapidis obduruissent, verum etiã quem ipsi inter mortuos adhuc versari putabant, eum mulieribus viuere annuntiauit, & ad vitam & resurrectionem illius, qui querebatur, illustrandam, incredulitatis lapidem ab eorū mentibus amouit. Istud seruatoris sepulchrū impii quidē & scelerati homines ex hominū memoria delere cogitabant, & (quæ eorū inscitia fuit) censebāt veritatē ad hūc modum se posse occultare. Itaq; primū permultū capere laboris cœperunt in terra aliunde & extrinsecus inuehēda, qua locum vniuersum obducerent. Deinde cum molē terræ in immēsam altitudinē erexissent, constrauissentq; lapidibus, diuinum sepulchrum, ingente aggere supra iniecto, obtegere. Post cum nihil iam illis ad opus explendum deesset, super illum terræ tumulum, nefandum reuera & execrabile bustum animarum construere, & recessum lasciuæ Veneris dæmoni vnà edificare, simulachrique mortuis complere: tum detestabiles ibi victimas super impuras aras & omni nequitia labe pollutas immolare. Nam non aliter illud, quod instituerant, se putabāt ad exitum posse perducere, quàm vt per ista nefaria scelera, salutare illud sepulchrū penit⁹ obruerēt. Verū miseri illi neutiquā illud poterant intelligere, quòd sol ipse (modo terrā suo splendore collustrare, & cōsuetū sibi cursū in cælo obire pergeret) nō posset præclarū illud facin⁹

M m 2 Christi

EVSEBII DE VITA

Christi, qui contra mortem tam eximia victoriæ trophæa fuisset adeptus, ita in obscuro relinquere, illudque vniuersum hominum genus prorsus celare. Imò vero salutaris & diuina huius rei potentia ac virtus, quæ non corpora, sed animos hominum, maximè solet illuminare, suæ lucis fulgore vniuersum orbem terrarum compleuit. Verum tamen impiorum & nequam hominum molitiones contra veritatem paratæ, longinquo temporis spatio processerunt. Nemo enim vel ex præfectis, vel ex ducibus, vel ex ipsis imperatoribus ad eorum conatus euertendos satis idoneus repertus est, præter vnum solum: qui quidem, utpote deo omnium gubernatori charus, & diuino eius afflatus spiritu, locum illum, qui est supra demonstratus, per fraudulentos hostium conatus omni impura materia obductum, & obliuione ignorantieque obrutum iri, non passus est: neque authorum eius facinoris cessit malitiæ, sed Deo adiutore inuocato, illam terræ particulam hostium scelere contaminatam, inprimis perpurgari iussit: quam quidem censuit admirabili & singulari Dei Opt. Max. beneficio per illum potiri debere. Confestim igitur eius mandato machinamenta ad homines in errorem inducendos comparata de sublimi ad solum prosternere, & ædificia falso cultui consecrata, vnà cum statuis & dæmonibus disturbare diruereque cœpit. Neque his rebus gestis alacre imperatoris studium acquieuit, sed de integro dedit mandatum, ut materia eorum, quæ erant deiecta, siue lapidea illa esset, siue lignea, tolleretur penitus, & quàm longissimè extra loci fines eiiceretur. Cui quidem mandato rei exitus planè respondebat.

Quomodo Constantinus quisquillas & aggeres que in dæmonis fano habebantur, illinc quàm longissime proiici præcepit.

CAP. XXVI.

NEque satis habebat imperator in istis solum rebus expediendis progredi, sed rursus diuini numinis instinctu impulsus, iubet ut ipsum solum ad ingentem altitudi